

teologene

Styret

dek 38

Kultur- og kirkedep.	
KI	
Saksnr. 03/385	Dato. 28/10/03
Kode. 540	Beh. KRS

Oslo, den 27. november 2003

Det kgl Kultur- og Kirkedepartement
Postboks 8030 Dep

0030 OSLO

Høringsuttalelse om tjenesteordning for proster og menighetsprester

Styret ser stort sett positivt på de endringene som er foreslått. Det er utvilsomt slik at presterollen på mange måter er i flyt og på denne bakgrunnen leser vi departementets forslag som et offensivt dokument som ønsker å gi prestatjenesten en fastere form.

Det er allikevel bekymringsfullt at denne prosessen forseres. Denne viktige og gode prosessen ville ha godt av å ha tilstrekkelig tid til behandling. Evalueringen av fridagsavtalen skal foregå våren 2004 og vi spør om det er riktig å komme med endringer før denne evalueringen er gjennomført. Men vi vil ikke anbefale utsettelse på grunn av det, for det er prosessen for viktig og etter vår oppfatning er fridagsavtalen kommet for å bli og det er flertall i vår organisasjon for forsøksordninger når det gjelder nyorganisering av prestatjeneste.

I forslaget fokuseres på presten som leder. Det er viktig, kanskje avgjørende for oss. På dette punktet er forslaget på sitt mest offensive: Kirken skal ledes av det geistlige embete og prostiet fremstår som mest fornuftig størrelse når det gjelder organisasjon. I forlengelsen av det spør vi også om ikke prostiet er den beste basen for en fremtidig ordning av fellesråd. Åpenbart er det vel at bak hele forslaget ligger et ønske om nyregulering av sokn, prestegjeld og prosti, noe vi står veldig åpent overfor. For at ordningen skal fungere må ikke prostiene være for store, noe som betyr at en del av de største prostiene må deles. Kommer det til skille mellom stat og kirke er det viktig å ha formuleringer som reglementerer ansvaret, også når det gjelder menighetens ansvar for prestene.

I forbindelse med det ser vi det som positivt at forslaget åpner for utveksling av prester utover prestegjeldets grenser. For oss prester kan det være bra å få impulser fra andre steder, for menighetene kan det være bra å få andre stemmer inn i gudstjenesten (eller i en kirkelig handling), å få høre ideer, tanker og meninger fra andre prester.

Med dette har vi kommet til våre kritiske spørsmål.

Hvor skal med den utvekslingen det legges opp til ivaretas den lokale forankringen av presten? Blir ikke den utvannet? Vi foreslår at det tallet som ofte nevnes – 75% av arbeidstiden skal være forbeholdt eget sokn – taes inn i forslagsteksten. I forhold til gjedende kirkelov, må det ikke være

Sekretær: Vidar Vik
Skausnaret 9A
1262 OSLO

Tlf 413 00 183

Fagforbundet Oslo, torsdager 09.00-11.00
Tlf 23 06 18 41

Adr: Fagforbundet Oslo, Postboks 1864 Vika, 0124 Oslo

tvil om hvilken prest det enkelte lokalsamfunn og menighetsråd skal forholde seg til.

Dessuten mister vi – som ikke har streikerett – et viktig verktøy i arbeidskampen. Muligheten å nekte tjenester i andre prestegjeld er vår legitime måte å si ifra. Det dreier seg om de mest grunnleggende rettigheter til en arbeidstaker og er særlig viktig på bakgrunn av vår tilknytning til LO.

Et annet arbeidsrettslig spørsmål er tilsetningen. Jobber man i flere prestegjeld, kanskje på prostibasis, hvem er da ansvarlig for tilsetningen? Skal alle menigheter i prostiet få uttale seg om søkere? Her gjenstår det å se på de praktiske utformingene.

I § 11 strykes i forslaget følgende setning: ”Sokneprester kan ikke instruere andre prester om utførelsen av deres geistlige embete.” Selv om den nye § 11 ikke eksplisitt åpner for instruksjon, så ser vi faren for at en slik instruksjon vil være tillatt. Dette protesterer vi på det sterkeste imot! Formuleringen er etter vår mening avgjørende viktig for en selvstendig utførelsen av tjenesten og embetet. Dette skaper også uklarhet het om tjenestevei.

Et tredje viktig spørsmål er av økonomisk art. Etter vår oppfatning er det ikke mulig å pålegge arbeidsoppgaver, uten å legge til rette for en ryddig økonomisk håndtering av dette. Hvi en skal komme frem til en arbeidstid på 37,5 timer, som fritidsreglementet forutsetter, må det ligge økonomi i det. Dette gjelder for eksempel paragraf 4 punkc). Det kan ikke bli en normalordning å pålegge presten å gå med dødsbud, uten at det etableres en vaktordning med kompensasjon til vakthvende prest.

Den nye tjenesteordningen forutsetter også at prosten har en administrasjon, med nødvendig sekretær- og saksbehandlerstøtte. Hvor stor skal denne aministrasjonen være, og hvem skal betale?

Vennlig hilsen

For teoLOgene

Vidar Vik

sekretær